

МЮЗИКЛ «НІЧ ДОБРА»

Підготували

педагог-організатор

Аксюк Н.М.

учнівське самоврядування

ДІЯ I

Діти і батьки сидять у залі. Завіса опущена. Чути шелест вітру і перегукування сови.

Оповідач

Напередодні святкової ночі, коли темрява огортає землю густим покровом, при сьйві місяця творяться чудеса. Іноді варто тільки повірити – і казка постукає у твій дім. Тож почнемо.

Попередні звуки стихають.

Це був день напередодні свята Миколая .

Звучить сучасний трек. У двері в кінці залу заходить Хлопчик, сильно гупаючи дверима. Музика поволі стихає, Хлопчик іде між рядами, збиткуючись над глядачами.

Хлопчик

Ха-ха-ха! Чому порозсідалися , шановні?! Невже мене чекаєте?! Так ось він, я! Чого витріщилися, ніби самого Миколая побачили?(*Регоче*). Ніякого Миколая не існує!

Піднімається по сходах на сцену. Завіса поволі піднімається . Хлопчик опиняється у себе в кімнаті.

Хлопчик

Нарешті я вдома. Дістала ця школа. Дістали всі діти: тільки про цього Миколая і говорять. Немає ніякого Миколая!

Бути бешкетником так втомлює, ляжу я спати.

Ой ні, у мене ж гра, World of Tanks! Куди ж мені спати!

Сідає за комп`ютер. Вмикаються звуки перестрілки. Звуки перестрілки вимикаються. Потиху вмикається мелодія із фільму «Гаррі Поттер». Хлопчик піддається дрімоті і повільно засинає. Завіса опускається.

ДІЯ II

Оповідач

Чудеса існують. Але приходять вони тоді, коли ти взагалі цього не очікуєш. Змінюєшся ти, світ навколо – змінюється твоє життя. Спочатку ти не можеш повірити, зате пізніше до тебе приходять усвідомлення – казка ввійшла у твою реальність. Так і в нашій оповіді.

Завіса піднімається. Головний герой прокидається у незнайомому місці. Хлопчик спить на кріслі, а навкруги – пінопласт подрібнений (сніг) і гілки ялинки. Звуки завівання вітру.

Дух 1

Підходить до хлопчика і намагається розбудити.

Вставай (тихо і ніжно), вставай (голосніше), вставай (кричить, тупнувши ногою і стрепенувшись).

Хлопчик різко прокидається. Дух Ішвидко заспокоюється і знову посміхається. Хлопчик широко розплющує очі і здивовано оглядається. Дух 1 тим часом поправляє сукню і волосся.

Дух 1

Гм... Я – дух роздумів. Сьогодні ти задумаєшся про справді важливі речі.

Ми помандруємо у минуле. І там ти отримаєш відповіді на свої запитання.

Хлопчик

Це що за прикол?! Де я? Ти що, знущаєшся? Аль! Відповідай!!!

Дух 1

Дай мені свою руку, хлопчику.

Хлопчик

Який я тобі хлопчик?! І свою руку я тобі не дам! Пфф... Ше би чого захотіла!

Дух 1

Ну, як знаєш.

Звук перемотки. Дух бере хлопчика за плече і розсипає золотистий порошок. Хлопчик намагається вирватись. Звук вимикається. Дух1 дивиться на годинник.

Дух 1

Фу-у-у-ух... Якразвчасно.

Дух тягне хлопчика на край сцени і жестом показує: «Тихо». Звуки приємної мелодії. На сцені з'являється малий хлопчик (Миколай 1), прогулюючись. Раптом серед снігу він бачить пташку. Згинається і бере її в свої руки.

Миколай 1

Бідолашна пташко (співчутливим тоном голосу). Мабуть, замерзла (бере пташку і ховає її за курткою). Нічого, жити будемо (ласкаво).

Миколай 1 виходить за куліси.

Хлопчик

Навіщо ти сюди мене притягла? Якийсь недолугий малий підняв дохлу пташину. І що мені з того?!

Дух 1

Це не проста дитина. У майбутньому його наречуть святим Миколаєм. Ти побачив одну з перших добрих справ цієї милосердної людини. Своє життя, своє багатство він присвятив людям.

Хлопчик

А з чого б це я тобі повірив? Я знаю, що ніякого Святого Миколая не існує. Для чого вся ця вистава?

Дух1

Моє завдання виконане. Адже я повинна була не переконати, а змусити тебе задуматись. У тебе обмаль часу. Тож бувай.

Завіса закривається.

ДІЯ ІІІ

Лунає музика із фільму «Гаррі Поттер».

Оповідач

Звичайно, візит першого духа не був даремним. Дух посіяв у душі хлопчика зернину сумніву. Хлопчик, сам того не помічаючи, роздумував про існування Миколая. Але, як і годиться, у кожній добрій казці є старий добрий злодій. Без нього наша оповідь не несе особливого змісту. Тож давайте дивитись далі.

Завіса відкривається. Чути свист вітру. Декорації ті ж самі. Хлопчик на сцені один. Він збуджено і неспокійно метасться по сцені, дивлячись на зал.

Хлопчик

Куди вона поділася?! АГОВ! Де ти, малявка?! Я, сам один, тут, бозна-де! Що робити? Якийсь кошмар: непонятно де, (в паніці) непонятно коли, (оглядається навколо) під ногами сніг (штовхає ногою пінопласт), навколо ліс (тремтить і потирає руки) і взагалі мені холодно (розпачливо схлипує).

Оповідач

Мда-а-а... Надовго його відважності не стало. Ось яка сутність хуліганів: ззовні такі непроникні, товстошкірі, а всередині – ще ті мамині синочки.

Звуки вітру стихають. Вмикається мелодія «Ворнербразерс». На сцену виходить Дух 2 із своїм супроводом, високо тримаючи голову і переплівши на грудях руки. Мелодія «Ворнербразерс» стихає. Супровід починає протяжно завивати, а Дух 2 починає співати:

О, ПАВМОЛІВ, мій ніжний ге-ель...

Супровід замовкає.

Дух 2 плескає себе по чолі і скрикує:

Ой, не те!

Супровід знову починає протяжливо завивати. Дух 2 знову починає співати:

О, Хлопчику, даруй мені,

Покажу мандри неземні.

Зерня сумніву підкидаю,

В задоволення поринаю!

Супровід:

Сумніви!

Хлопчик

А це шешо таке?! Шо за цирк?

Раптом у кінці залу грюкають двері. Злобний сміх. Лунає ТА-ДА-ДА-ДА-А-АМ !

З'являється Маліфісента, стукає посохом по підлозі, персонажі на сцені завмирають. Вмикається мелодія «Очі тигра». Маліфісента швидким сильним кроком йде між рядами, ззаду плететься Свита.

На середині шляху Маліфісента на момент зупиняється і поправляє волосся і груди. Йде далі. Виходить на сцену. Зухвало і глузливо:

Маліфісента

А хто це у нас тут таки-и-ий? (Підходить до Духа 2, насмішливо кидає на нього погляд) Ну, це ми бачили, це ясно. (Помічає Хлопчика, дивиться на нього, робить здивований вираз обличчя, як адміністратор із фільму «Сам удома» і довго та протяжливо пищить) А-а-а-а-а-а-а-а-а-а-а-а!!! А-ах, як цікаво! Цей вечір подобається мені все більше і більше! (Дістає сріблястий порошок і посипає ним Хлопчика, той оживає і різко відсажується від неї).

Хлопчик

Ого-о-о-о-о! А це шо за гоблін у шматті?

Маліфісента

МЕНЕ ЗВУТЬ МА-ЛІ-ФІ-СЕ-Е-ЕНТА-А !!!

(Свита починає жалібно скавчати).

Хлопчик

Окей, окей. Давайте я зараз просто розвернуся і піду (*вибачливо відступає назад, обертається і тихим кроком, оглядаючись, хоче тікати*).

Маліфісента злісно посміхається, наздоганяє Хлопчика, бере його за шкірку і повертає назад і починає співати.

Маліфісента

Нікуди ти не підеш!!!!!!Тут я вирішую хто, коли і куди піде!!!!!!

Слухай,хлопче, світ не такий, яким тобі його показують ці пришелепи ...

Дивися, як треба...(*вмикається музика і вона починає співати*)

(всі з рухами і танцями починають повторювати за Маліфісентою)

Пісня Маліфісенти

Ти засвоїв, хлопчику, урок?

Хлопчик

Який урок?Ми ж тільки співали і танцювали!.....теж мені, вчителька!

Маліфісента

(ображено й сердито)Ах ти ж маленьке одоробло! Я тут, бач, розпинаюся, стараюся, а ти мені ще й перечиш...дивися мені, ти за це пожалієш,ой пожалієш(свита жалібно попискує). Ми йдемо...(сердито розвертається і рішучим кроком виходить зі сцени,свита тим часом підбігає до застиглому духу і починає насміхатися над ним, Маліфісента знову повертається і кричить)ВИ ЩЕ ТУТ!!!!!!(свита жалібно кидає погляд на хлопчика і вибігає слідом)

Хлопчик знову залишається один і важко переводить подих, раптом знову прокидається Дух 2

Дух2

Ну що, ти готовий до пригод?(Наближається і хоче взяти його за руку,хлопчик різко відсажується і хоче втекти, проте Дух 2 виявляється спритнішим і хапає його за плече,звук перемотки, Дух 2 дивиться на годинник). Ой ,варто поспішити,прямо зараз ми побачимо юного Миколая!(Відходять углуб сцени і чекають,

раптом вмикається звук землетрусу, і вони падають навколішки, Дух 2 злякано дивиться на годинник і навколо, проте нікого немає). Ой ні, тільки не це, невже хтось змінив минуле?! Це неможливо!!!

Хлопчик

Ох, давай без сцен... Нічого страшного не сталося, ну подумаєш -- не вийшов Миколай у садок погуляти , теж мені біда...

Дух 2 перебуває його і хапає годинника , що випав йому з рук, тягне Хлопчика за куліси. Зникають. З'являється свита Маліфісенти і каже:

С1

Ну цю справу ми виконали, надіюсь її високість буде задоволена.

С2

Так, ніхто не додумається шукати Миколая на галявині Чорного лісу!!

Хитро посміхаючись один до одного, виходять зі сцени. З'являється Дух2 і Хлопчик, виходять на середину і розмовляють.

Хлопчик

Чого це ти мені рота своїми руками закриваєш?

Дух2

Хіба ти не розумієш, що це все означає? Якщо Миколай не з'явиться у потрібному місці в потрібний час , історія зміниться! Вже не буде ні дня Святого Миколая, ані навіть подарунків під подушкою, жодних цукерок, апельсинок, книжок і всього того, що робило тебе щасливим весь цей час! Тисячі дітей цієї ночі залишаться без подарунків, а з часом зникне будь яка віра в чудеса і зло візьме верх!

Хлопчик

Цього не може бути, ми ж бачили, що він народився, і навіть бачили його першу хорошу справу... Миколая не може не існувати!!! Адже хто тоді зробить цих дітей щасливими ?

Дух 2

Я бачу ти зовсім іншої заспівав... Проте тепер це вже неважливо... Ми не встигнемо дізнатися, кими були ці нахаби...

Хлопчик

Я знаю хто вони! Це прислужники Маліфісенти!!!

Дух 2

Маліфісенти?! Ой ні, мабуть наша магія розбудила давнє зло , що не з'являлося вже дуже давно... Треба поквипитися! У нас обмаль часу... дай мені руку, ми відправляємося на галявину Чорного лісу!!

Хлопчик дає руку Духу 2 і вмикається перемотка , завіса опускається.

ДІЯ IV

Вмикається мелодія із фільму «Гаррі Поттер».

Оповідач

Буває так, що під впливом страху звідкись береться наснага боротися і змагатися до кінця . Мабуть, настав той час і у житті нашого героя. Попереду на нього чекає важкий шлях, доведеться багато зробити , щоб досягти бажаного.... Проте зараз зовсім непроще... Чорний ліс не те місце де варто гуляти, у ньому повно небезпек... Подейкують, що саме там живе Лісничка... Ніхто й ніколи не бачив її, але всі кажуть, що її варто остерігатися, адже вона не просто хранителька Чорного лісу, а й давня подруга Маліфісенти.

Завіса піднімається,звучить музика зла (імперський марш), на кріслі в кутку галявини сидить непритомний Миколай 2,його стережуть троє: два вурдалаки в зеленому і Лісничка, що поважно ходить туди і назад,ніби обдумуючи щось. Звук вимикається.Вмикається якась тиха таємнича мелодія.

Лісничка

Вставайте і не дрімайте біля нього. Інакше пожалієте ,що насвіт народилися!

З хвилини на хвилину повинна прийти Маліфісенточка! А цей ось-ось прийде до тями.

Маліфісента

(З-за куліс) Я ту-у-у-ут !

На сцену виходить Маліфісента зі світою. Підходить до Лісничої. Голосно вітаються поцілунками . Жваво починають щось обговорювати.

Скільки літ, скільки зим! Бач, брови твої вже мохом поросли!

Лісничка

В мене хоча б щось та й виросло! А цей обідраний манікюр, мабуть, ще з того століття не міняла!

Поцілунки

Маліфісента

Та твоїми нігтиками можна нарізати ковбасу до різдвяного столу!

Лісничка

Ах! Тепер я знаю від чого твої щоки так роздулися! Мабуть, таки від тієї різдвяної ковбаси

Поцілунки.

Маліфісента

Я бачу ти виконала моє прохання! Тож на цьому спасибі.

Лісничка

Мені вже час, проте за тобою боржочок, Маліфісенто !

Щоб до півночі тобою і твоєю дешевою шанелькою в Чорному лісі й не пахло.

Маліфісента

Теж була рада з тобою побачитися! *(Про себе)* Стара лісова карга! Вже здичавіла у своєму забитому лісі! Ха-ха-ха! *(Обертається до Миколая)*

Яка прекрасна ніч!

З'являється Хлопчик разом із Духом 2.Вони підкрадаються до Маліфісентиз-заду і кидають їй на голову мішок, звільняють Миколая 2. Маліфісента починає вириватися, проте Дух 2 під звуки магії силе на неї золотий порошок і та засинає.

Дух 2

Треба поспішати! З хвилини на хвилину ...Візьміться за руки...3..2..1!

Вмикається перемотка, Миколай 2 зникає,персонажі опиняються на лісовій галявині і відходять в боковий кінець сцени.

Дух 2

Надіюсь ми встигли,от-от з'явиться юний Миколай..

На сцені з'являється юнак,що спокійною ходою мовчки направляється в інший кінець. Вони ховаються ,проте Хлопчик вибігає наперед і гукає:

Хлопчик

Добрий вечір!З вами все гаразд?Маліфісента вчинила з вами дуже погано!

Миколай

Доброї ночі!Хто така Маліфісента?

Хлопчик відсахується і задкує, підходить Дух2 і відводить його назад.

Дух 2

Хлопчику, минуле не змінилось,ви ніколи не зустрічалися,тож зовсім не знайомі!

Хлопчик опускає голову. Миколай зникає.

Дух 2

Вже час прощатися! Я надіюсь ти добре обдумаєш те, що бачив!Світанок близько...Мені вже час..

Дух2 зникає. Хлопчик залишається один . Завіса опускається.

ДІЯ V

Оповідач

Істина завжди поряд. Часто вона навіть крокує з нами в одну ногу. Хоч ми її не бачимо ,проте відчуття, що вона десь поряд, дарує розраду. Інколи варто добре подумати перш ніж приймати рішення, адже твої рішення -- частина самого тебе...Настав час в цій історії пролити світло на істину...

Завіса піднімається,спочатку Хлопчик на сцені один,проте потім з'являється Дух 3.Поважною ходою підходить до Хлопчика і бере його за плече.

Дух3

Прийшов час пролити світло на істину, час серйозних рішень... Цієї ночі ти бачив багато... Час отримати подарунок...від Святого Миколая..

Хлопчик

Який ще подарунок?

З'являється Миколай 3.

Миколай 3

Я довго вже живу на світі...Бачив багато кого.. Проте кожний твій добрий вчинок мені приносить особливу радість...Мені було приємно спостерігати за тобою...Тому в дарунок залишаю тобі цей ключ для добрих справ.. Цукерки, апельсини,книжки вже під подушкою...

Пам'ятай , вір і я завжди буду поруч...А на цьому прощай...В мене ще он скільки дітей...*(рукою показує на зал, розвертається і йде).*

Хлопчик

Спасибі!!!!

Дух 3

Надіюся, ти добре засвоїв урок...

Хлопчик

Так. Але в мене є одне запитання. Це все справжнє? Чи відбувається лише в моїй голові?

Дух3

Авжеж, Хлопчику мій, це відбувається в твоїй голові, але чого ж воно має бути несправжнім?

Дух 3 виходить зі сцени. На задньому фоні прокидається Маліфісента і знімає мішок з голови.

Маліфісента

Та ти... !Та я тебе...!

Хлопчик

(Тримає в руках ключ, дивиться на нього, думає і повільно підводить очі на Маліфісенту, підходить до неї) У мене для тебе подарунок від Святого Миколая.

Маліфісента

Мені? *(Здивовано)* Подарунок?

Хлопчик

Так, ось, *(протягує їй ключ)* тримай. І більше ніколи не замикай своє серце для добрих справ!

Завіса опускається.

Оповідач

Ось і казочці кінець, хто уважний був, той молодець. Ви засвоїли урок, любі мої глядачі? Надіюсь, що так. На цьому будьте здорові....

З'являються руки, звучить пісня «Тільки ти повір у чудеса». Всі співають.

К і н е ц ь